

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-135/10

Società Consortile Fonografici (SCF)
prieš
Marco Del Corso

(Corte d'appello di Torino prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Autorių teisės ir gretutinės teisės informacinėje visuomenėje — Romos konvencijos, TRIPS sutarties ir WPPT sutarties tiesioginis taikymas Sąjungos teisės sistemoje — Direktyva 92/100/EB — 8 straipsnio 2 dalis — Direktyva 2001/29/EB — Sąvoka „viešas paskelbimas“ — Per radiją transliuojamų fonogramų viešas paskelbimas odontologijos kabinete“

Sprendimo santrauka

1. *Tarptautiniai susitarimai — Sutartis dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS) — Pasaulinės intelektualinės nuosavybės organizacijos (PINO) atlikimų ir fonogramų sutartis — Taikymas Sąjungos teisės sistemoje — Tiesioginio veikimo nebuvimas*

(TRIPS sutartis; Pasaulinės intelektualinės nuosavybės organizacijos atlikimų ir fonogramų sutartis)

2. *Tarptautiniai susitarimai — Romos konvencija dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos — Netaikymas Sąjungos teisės sistemoje — Netiesioginis veikimas*

(Romos konvencija dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos)

3. *Teisės aktų derinimas — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Direktyvos 92/100 ir 2001/29 — Viešo paskelbimo sąvoka — Aiškinimas atsižvelgiant į tarptautinę teisę*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29; Tarybos direktyva 92/100)

4. *Teisės aktų derinimas — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Saugomų kūrinių nuomos ir panaudos teisės — Direktyva 92/100 — Viešas paskelbimas — Sąvoka — Nemokamas fonogramų transliavimas privačiame odontologijos kabinete — Neįtraukimas*

(Tarybos direktyvos 92/100 8 straipsnio 2 dalis)

1. Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1 C priedas (TRIPS sutartis), ir Pasaulinės intelektualinės nuosavybės organizacijos atlikimų ir fonogramų sutarties nuostatos taikomos Sąjungos teisės sistemoje.

Privatūs asmenys negali tiesiogiai remtis minėtomis sutartimis.

(žr. 56 punktą ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Kadangi Romos konvencija dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos nėra sudėtinė Sąjungos teisės sistemos dalis, ji šioje sistemoje netaikoma. Tačiau ji veikia netiesiogiai, nes pagal Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos atlikimų ir fonogramų sutarties 1 straipsnio 1 dalį Sąjunga privalo netrukdyti valstybėms narėms vykdyti įsipareigojimų, kylančių iš šios konvencijos.

Privatūs asmenys negali tiesiogiai remtis minėta konvencija.

(žr. 50, 56 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

3. Direktyvoje 92/100 dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje ir Direktyvoje 2001/29 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo esanti sąvoka „viešas paskelbimas“ turi būti aiškinama atsižvelgiant į Sutartyje dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1 C priedas (TRIPS sutartis), Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos atlikimų ir fonogramų sutartyje ir Romos konvencijoje dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos įtvirtintas atitinkamas sąvokas.

Šią sąvoką reikia aiškinti taip, kad ji būtų suderinama su šiomis sutartimis ir konvencija, taip pat atsižvelgiant į kontekstą, kuriam esant tos atitinkamos sąvokos vartojamos, ir į tikslą, kurio siekiama atitinkamomis tarptautinių susitarimų intelektinės nuosavybės srityje nuostatomis.

(žr. 56 punktą ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

4. Sąvoką „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 92/100 dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje 8 straipsnio 2 dalį, reikia aiškinti taip, kad ji neapima nemokamo fonogramų transliavimo privačiame odontologijos kabinete, kuriame vykdoma laisvosios profesijos veikla, pacientams, kurie jų klausosi ne savo pasirinkimu. Todėl dėl tokio transliavimo fonogramų gamintojai neįgyja teisės gauti atlyginimą.

Paprastai odontologo pacientai yra susiformavusi asmenų visuma, taigi jie sudaro apibrėžtą potencialių gavėjų visumą, nes kiti asmenys iš principo negali naudotis jo paslaugomis. Todėl tai nėra „asmenys apskritai“. Be to, dėl žmonių skaičiaus, kuriam odontologas padaro girdimą transliuojamą fonogramą, konstatuotina, kad odontologo pacientų atveju šis skaičius ne itin didelis, beveik nereikšmingas, nes vienu metu kabinete paprastai būna nedaug žmonių. Be to, nors pacientai eina vienas po kito, ne mažiau svarbu tai, kad dažnai keisdami jie nėra tų pačių, visų pirma transliuojamųjų, fonogramų gavėjai. Galiausiai odontologas, kaip foną leidžiantis fonogramas savo pacientams, negali pagrįstai tikėtis, kad vien dėl šio transliavimo padidės jo pacientų skaičius, ar pakelti paslaugų kainos. Todėl pats savaime toks transliavimas negali daryti įtakos odontologo pajamoms. Iš tiesų odontologo pacientai į jo kabinetą ateina tik gydytis, tad fonogramų transliavimas nėra svarbus odontologo paslaugų aspektas. Prieigą prie kai kurių fonogramų jie gauna atsitiktinai ir ne savo noru, tai priklauso nuo momento, kada jie ateina į kabinetą, ir laukimo trukmės bei jų gaunamo gydymo pobūdžio. Tokiomis aplinkybėmis nereikėtų daryti prielaidos, kad įprasti odontologo pacientai yra imlūs nagraujamam transliavimui. Todėl tokiu transliavimu nėra siekiama komercinių tikslų.

(žr. 95–99, 102 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)